

[Henry Christensen.]

punkter og tanker til overvejelse ved en eventuel afklaring i fremtiden.

Vi er tilfredse med, at regeringen indtager det standpunkt ikke at ville presse dette forslag igennem og ikke at ville nå videre, end der kan skabes almindelig tilslutning til i folketinget. Vi er parat til på nuværende tidspunkt, og således som vi nu kan blive enige derom, at gennemføre forslaget i henseende til ministre, der ikke er medlemmer af folketinget.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede statsminister gjorde et par bemærkninger om nogle artikler, der har stået i Berlingske Tidende om de problemer, vi her behandler. Herom vil jeg kun sige, at jeg har anset det for værdifuldt, at der i disse artikler er blevet gjort opmærksom på den sammenhæng, der utvivlsomt er mellem ministrenes aflønning som ministre og deres samtidige aflønning som folketingsmedlemmer på et tidspunkt, hvor de ikke — for således må det jo være, og det er også i overensstemmelse med forfatningen — kan udøve deres sædvanlige arbejde som folketingsmedlemmer.

Dette spørgsmål bliver naturligvis endnu mere betydningsfuldt, når vi overvejer en ændring i ministrenes vederlag med den motivering, at disse ministre skal have samme løn som departementschefer, og derigennem altså ser bort fra den kendsgerning, at de på grund af deres folketingsvederlag er betydeligt bedre lønnet end departementschefer. Jeg synes, det er en sag, som er værd at overveje, og jeg finder, at de artikler, der har været skrevet i Berlingske Tidende herom, har understreget dette på en måde, så det kun fremtræder som et sagligt indlæg i den forhandling, der finder sted.

Jeg sagde, at emnet skulle ikke give anledning til partistrid, og det er naturligvis en opfattelse, jeg står ved; det bør det ikke. Alle de love, vi har vedtaget om disse emner, har siden det årstal, jeg nævnte, 1927, været vedtaget enstemmigt. Jeg mener også, at en lov som denne ikke blot skal kunne vinde tilslutning i denne sal, men at den bør være af en sådan karakter, at alle rimeligt tænkende mennesker vil

anerkende, at her er truffet en ordning, som er anstændig både med hensyn til regeringens og til tingets stilling, og det tror jeg også er regeringens mening. Jeg har heller ikke sagt, at der i regeringens forslag er noget, som strider herimod, selv om jeg er uenig med regeringen om nogle af dets punkter.

Jeg tror, at den højtærede statsminister vil indrømme mig efter den debat, som har været ført her i dag, at der knytter sig sådanne problemer til dette spørgsmål, ikke mindst om ministres samtidige medlemskab af folketinget, at det vil være urimeligt at tro, at man kan tilendebringe drøftelserne heraf på en saglig og ordentlig måde på de få dage, der er tilbage, når det samtidig er dage, hvor hvert eneste medlem af tinget er så optaget, som tilfældet er; der sker næppe heller nogen skade ved at vente, til vi kan få lejlighed til at drøfte disse spørgsmål. Mit parti er altså rede til en saglig og rolig drøftelse med regeringen, når vi kommer ind igen, hvis regeringen på det tidspunkt stadig ønsker at fremsætte et sådant lovforslag.

Jeg nærer den samme tvivl, som kom til orde i den højtærede statsministers udtalelse om, hvorvidt det er muligt at gennemføre en ændring af ministrenes stilling i forhold til folketinget alene ved en almindelig lov, men der er jo heller ingen, der har stillet forslag herom; vi har blot peget på den lønmæssige sammenhæng. Men én ting er under alle omstændigheder givet, og det er, at vi ikke kan gennemføre en ændring, hvorved det pålægges ministrene at nedlægge deres folketingsmandater, i forbindelse med et lovforslag om vederlag og pensioner til ministre. Men der bliver nu nok tid til at studere hele dette spørgsmål nærmere. Mit parti har ikke taget nogen som helst endelig stilling til dette problem.

Jeg er glad for den højtærede statsministers udtalelse om, at han tilstræber enighed fra alle sider om dette forslag. Det er også vort ønske, og dermed følger vi en tradition, som efterhånden er gammel her i tinget. Jeg tror også, det vil være muligt i den tid, der er tilbage, at nå til enighed om en mere retfærdig ordning for den højtærede handelsminister end den, der eksisterer i øjeblikket.